

Resolució 664/2020, de 19 de novembre

Número d'expedient de la reclamació: 364/2020

Administració reclamada: Agència de Residus de Catalunya

Informació reclamada: Diverses dades sobre residus que entren a Catalunya, des del 2010.

Sentit de la resolució: Finalització per la pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Resum: L'Administració reclamada ha facilitat a la GAIP i aquesta Comissió de Garantia a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

Paraules clau: Agència. Residus. Reclamació contra silenci. Mediació. Lliurament extemporani. Pèrdua d'objecte.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 24 de juliol de 2020 entra a la GAIP la Reclamació 364/2020, presentada per un periodista contra l'Agència de Residus de Catalunya (ARC), en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 15 de juny de 2020 la persona reclamant demana la informació següent a través del web de transparència de la Generalitat: "- Relació i detall de tots els residus de fora de Catalunya que s'han dut fins al país procedents de països de la Unió Europea o fora d'ella, així com altres regions d'Espanya des de l'any 2010 i fins a l'actualitat. - Descripció de cada carregament de residus que va arribar a Catalunya (tipologia del residu), origen del carregament, punt d'arribada a Catalunya, data de l'arribada, procediment emprat per al tractament del residu i lloc on es va reciclar o eliminar. - Relació per any, tipologia de residu, mitjà de transport i país d'origen de tots els residus que van arribar a Catalunya des de l'any 2010 fins a l'actualitat. - Plantes de cribatge, tractament, reciclatge o eliminació dels residus homologades que provenen fora de Catalunya. Quantitat de quilos o tones de residus que aquestes plantes o centres van rebre des de l'any 2010 (data de cada carregament) procedents de l'estranger i quina tipologia de residus era. - Empreses que s'encarreguen de transportar els residus de fora de Catalunya: navilieres, empreses de transport per carretera, plantes de cribatge, valoració, eliminació, etc. - Cost total

- per a l'administració del transport i eliminació d'aquests residus (detall per cada carregament) - Documents del seguiment de cada carregament dels residus des de la seva entrada a Catalunya: entrada al país, transport fins a les plantes de cribatge, certificat de reciclatge o eliminació. - Detall del carregament del residu si aquest ha entrat a Espanya per Catalunya però el seu reciclatge o eliminació s'ha fet en una altra regió d'Espanya: data d'arribada a Catalunya, tipologia del residu, transport del mateix (i per quina empresa) i data de sortida de Catalunya cap a una altra regió d'Espanya (i quina). Demana rebre aquesta informació per correu electrònic.
3. La Reclamació presentada el 24 de juliol de 2020 indica no haver rebut resposta a la sol·licitud anterior.
 4. El 28 de juliol de 2020 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
 5. El 28 de juliol de 2020 la GAIP comunica la Reclamació al Departament de Territori i Sostenibilitat de la Generalitat de Catalunya i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà l'ARC en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant. El dia 28 d'agost de 2020 reitera la petició notificada el 28 de juliol.
 6. El 14 de setembre de 2020 la persona reclamant s'adreça a la Comissió per informar que ha rebut documentació per part de l'ARC i fa constar que al seu parer la documentació facilitada és insuficient i s'interessa per quan es durà a terme la primera sessió de mediació.
 7. El 16 de setembre de 2020 l'ARC notifica l'informe jurídic i expedient sol·licitats a la GAIP i informa que respecte els diferents punts sol·licitats: "1. Pel que fa al trasllat transfronterer de residus (TFS) adjuntem les dades que proporcionem al MITERD cada any, del 2010 al 2018, les dades del 2019 i 2020 encara no han pogut ser elaborades. Pel que fa als trasllats de residus provinents d'altres CCAA, les dades no es poden proporcionar atès que gran part dels documents rebuts no estan informatitzats i dels que es disposa, per format i volum no es poden processar. 2. Pel que fa a TFS, la informació sol·licitada es pot obtenir a partir dels certificats de gestió. Fins al 2010 la majoria de certificats arribaven en paper, a partir de llavors la majoria de certificats arriben per correu electrònic. El Reglament 1013/2006 (art. 20) disposa que només s'ha de guardar la documentació durant 2 anys (no es fa distinció a si ha de ser en paper o en format electrònic), per tant no es disposa de la documentació anterior al 2017. Entre el 2017 i el 2019

s'han rebut 17.551 correus electrònics ajuntant certificats de gestió. (...). Si parlem de trasllats entre CCAA aquesta informació només es pot obtenir amb els DCS informatitzats tenim a data d'avui 96.260 (des del 2010). Fins el 2017-2018 la majoria de CDS arribaven en paper, aquests no estan ni informatitzats ni escanejats, estan guardats en caixes a l'arxiu, per tant les dades que podrien donar amb aquests 96.260 telemàtics no tindria res a veure amb la realitat. 3. Pel que fa a la relació d'any, tipologia de residu i país d'origen es poden obtenir a partir de les dades proporcionades al punt 1 (...). Pel que fa al mitjà de transport no és una informació de la qual es disposi, tenint en compte que no són dades exigides pel MITERD. 4. Aquesta informació està als excels, per anys, per carregament serien els certificats de gestió (17.551 correus electrònics entre 2017 i 2019). 5. Aquesta informació no la tenim informatitzada. Es tracta sempre de transportistes autoritzats en cada expedient aporten còpia de la seva comunicació/autorització com a transportistes de residus així com còpia de l'assegurança de responsabilitat civil en vigor. 6. El cost total del transport i l'eliminació va a càrrec del notificant. A més, el notificant presenta una fiança a favor de l'autoritat competent d'exportació que pot executar-la en cas de trasllat il·lícit, accident o pel que faci falta. L'import de la fiança cobreix el cost del transport i el cost de l'eliminació/valorització. El càlcul de la fiança en el cas d'exportacions de residus de Catalunya es realitza mitjançant la següent fórmula (...). 7. Ídem que al punt 2. 8. L'Agència de Residus de Catalunya és l'autoritat d'importació/exportació de residus entre Catalunya i la resta de països de la Unió Europea. A Espanya cada Comunitat Autònoma té transferides aquestes competències. L'autoritat competent per a la importació/exportació de residus entre Catalunya i els països no pertanyents a la Unió Europea és el Ministeri de Medi Ambient de l'Estat Espanyol. Per tant, al no ser Catalunya autoritat competent pels trasllats de residus entre països de la UE i la resta de Comunitats Autònomes, no disposem d'aquesta informació". La Comissió trasllada aquesta documentació a la persona reclamant.

8. El 17 de setembre de 2020 la Comissió demana a la persona reclamant que identifiqui detalladament quina informació de la reclamada li manca accedir. El mateix 17 de setembre assenyala que reclama per les parts que li han estat denegades següents:

"SEGON. Amb relació a la sol·licitud d'una descripció de cada carregament de residus que va arribar a Catalunya (tipologia del residu), origen del carregament, punt d'arribada a Catalunya, data de l'arribada, procediment emprat per al tractament del residu i lloc on es va reciclar o eliminar: Trasllats transfronterers: Denegar la sol·licitud de documentació relativa al trasllat transfronterer de residus (TFS) anterior a l'any 2017 d'acord amb l'article 13.1.a de la Llei 27/2006, atès que d'acord amb l'article 20 del Reglament (CE) 1013/2006, del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny de 2006, relatiu als trasllats de Residus, tan sols cal custodiar la documentació per un període de tres anys i, en conseqüència, no se'n disposa. Denegar la documentació relativa al període comprès entre 2017 i 2019, d'acord amb l'article 13.1.b de la Llei 27/2006, tenint en compte el volum de la informació sol·licitada. Trasllats entre Comunitats

autònomes: Denegar la documentació, en paper, corresponent als documents de control i seguiment (DCS) d'acord amb els articles 13.1.a de la Llei 27/2006, atès que es tracta d'un gran volum d'informació, no informatitzada ni processada. Denegar la documentació corresponent als documents informatitzats dels quals es disposa a partir de 2010 d'acord amb l'article 13.1.b) de la Llei 27/2006, per impossibilitat de processar la informació atès el seu volum”.

En relació amb aquest punt el reclamant considera: “Sobta que, tot i que la llei indiqui que no cal custodiar la documentació després de tres anys, no hi hagi cap registre, ni llistat de cap mena, ni en paper ni informàticament. És a dir, no se sap res des del 2016 cap enrere? Ho trobo greu. Després resulta que sí que hi ha documentació però com que és molt voluminosa tampoc s'entrega. Insisteixo en què no necessito els rebuts o papers dels transportistes, sinó un llistat on constin les dades que demano. Crec que és el mínim i demostraria una correcta gestió de la informació en un tema tan sensible com aquest.

TERCER. Facilitar la documentació relativa a una relació per any, tipologia de residu, i país d'origen de tots els residus que van arribar a Catalunya des de l'any 2010 fins a l'actualitat, d'acord amb de les dades proporcionades a l'apartat primer de la part dispositiva. Denegar la documentació relativa al mitjà de transport d'acord amb l'article 13.1.a., ja que no es disposa de dades processades al respecte, atès que no consta entre les dades requerides pel MITERD”. En relació amb aquest tercer punt el reclamant manifesta: “Trobo sorprenent que arribin uns residus a Catalunya (alguns dels quals qualificats de "perillosos") i no se sàpiga ni com van arribar: si en vaixell, camió, etc. No queda cap constància de tot això? Com es pot seguir, per tant l'origen i el destí de matèries potencialment tan contaminants?

QUART. Denegar la documentació relativa a les plantes de cribatge, tractament, reciclatge o eliminació dels residus homologades que provenen de fora de Catalunya. Quantitat de quilos o tones de residus que aquestes plantes o centres van rebre des de l'any 2010 (data de cada carregament) procedents de l'estranger i tipologia de residus, d'acord amb l'article 13.1.b, per impossibilitat de processar la informació”. En relació amb aquest apartat el reclamant manifesta: “És a dir, com que no es pot processar la informació, no es pot saber si aquests residus es van reciclar, no? No s'entra informàticament cap llistat d'on van els carregaments de residus que arriben de fora del país? No estic demanant tots el tractaments de residus a Catalunya sinó específicament els que venen de fora. No tenir accés a aquesta informació garanteix la impunitat en els procés de la gestió de residus.

CINQUÈ. Denegar la documentació relativa a les empreses que s'encarreguen de transportar els residus de fora de Catalunya (navilieres, empreses de transport per carretera, plantes de cribatge, valoració, eliminació, entre d'altres), d'acord amb l'article 13.1.a de la Llei 27/2006 atès que l'Agència de Residus de Catalunya no té processada la documentació esmentada, ja que tan sols es pot obtenir de la còpia de la comunicació/autorització aportada cas per cas pels

transportistes de residus així com l'assegurança de responsabilitat corresponent". En relació amb aquest punt el reclamant afirma: "Per tant, si alguna empresa no fes adequadament la seva feina o transportés els residus a un lloc diferent del que tenia previst, com se sabia? No es podria identificar? Insisteixo que em costa d'entendre com no existeix un llistat on constin totes aquestes dades.

SETÈ. Amb relació a la sol·licitud de documents de seguiment de cada carregament dels residus des de la seva entrada a Catalunya (entrada al país, transport fins a les plantes de cribratge, certificat de reciclatge o eliminació), cal remetre's a allò indicat a l'apartat segon de la part dispositiva". Finalment, per aquesta part manifesta: "La mateixa resposta que en el punt Segon doncs. Considero greu que no hi hagi cap registre documental a partir dels tres anys. No estem parlant dels documents originals, sinó d'un registre de tots aquests moviments de residus. En resum, la documentació aportada per l'Agència és extremadament insuficient en relació amb la petició feta. Resulta alarmant que l'òrgan que gestiona els residus a Catalunya, un aspecte tan sensible pel medi ambient, admeti que no té documents des de l'any 2016 cap enrere, ni tan sols un registre. I dels tres últims anys diu que no ha processat la documentació. Entenc que això no pot ser de cap manera i que es tracta, per tant, d'un error. Quan es fa esment a que el volum de la documentació és enorme, un fet que impossibilita facilitar-me-la, no s'esmenta de quina quantitat de documents estem parlant. En tot cas, faria esment a documents del període 2017-2020, per tant, en plena vigència de la Llei de Transparència. Si, ni així es pot aconseguir la documentació, quina mena de seguiment està fent l'Agència Catalana de Residus de les deixalles que s'importen a Catalunya amb destinació final al país o a diferents comunitats autònomes d'Espanya?". Al final de les seves al·legacions insisteix en que es dugui a terme una sessió de mediació. La Comissió trasllada aquestes al·legacions a l'ARC.

9. El 2 d'octubre de 2020 es celebra la primera sessió de mediació en relació amb la Reclamació 364/2020. Els elements més destacats de la sessió recollits a l'acta són els següents: "El reclamant insisteix en la seva voluntat d'accedir a part de la informació i proposa limitar la seva sol·licitud a demanar una mostra acotada en el temps i el destí a partir dels arxius informàtics, sent conscient que això seria una mostra que no reflectiria tota la realitat. I insisteix que en accedir a part de la informació li seria útil i es donaria per satisfet de tota la seva pretensió. Finalment, el mediador proposa a les parts suspendre el procediment de mediació i finalitzar la sessió de mediació per tal que el reclamant, tal i com ha expressat, replantegi la sol·licitud i concreti un abast temporal i territorial de la informació demanada més reduït. A més a més, tenint en compte la predisposició per part dels representants de l'Agència d'assessorar-lo en els seus dubtes, juntament amb la concreció esmentada descriurà alguns dubtes relatius a nomenclatura que consta a la informació facilitada. D'altra banda, els representants de l'Agència han mostrat la voluntat de valorar i donar resposta a la concreció així com respondre els dubtes plantejats pel reclamant. Ateses les circumstàncies exposades, es finalitza la sessió de mediació amb el ben

entès que la part reclamant concretarà i acotarà en pocs dies la informació reclamada i amb el compromís de l'Agència de valorar i donar resposta respecte de la viabilitat d'atendre la sol·licitud reduïda i de resoldre els dubtes plantejats pel reclamant. A la vista de la resposta de l'Agència, la Comissió valorarà si correspon celebrar una segona sessió de mediació”.

10. El 4 d'octubre de 2020 la persona reclamant comunica a la Comissió la delimitació de l'objecte de la Reclamació, la qual és la següent: “Els expedients sobre el transport de residus a les comarques de Tarragona (província) des de l'estranger (sigui un país de la UE o no) durant l'any 2019 i el 2020 (des del mes de gener i fins al setembre, tenint en compte que amb l'estat d'alarma per la Covid-19 i les restriccions associades, previsiblement, el volum de transports de residus el 2020 haurà estat més baixa). Si la documentació d'enguany encara no està disponible, aleshores la del 2019. La documentació ha de contenir tota la traçabilitat del residu tal com demanava en la meva petició original (país d'origen, tipologia i quantitat del residu, punt d'arribada a la província de Tarragona, data, destinació del residu, plantes de triatge o tractament del residu, empreses transportistes del residu- si és possible-,etc.). Ara, per tant redueixo molt l'espai temporal perquè inicialment demanava 10 anys. I també preciso molt el territori: abans era tota Catalunya i ara només és la província de Tarragona. L'Agència va indicar que no podia facilitar les dades de les empreses emissores del residu i les receptores. Insisteixo, tal com vaig indicar en la meva petició original, en saber quines empreses envien els residus i quines els reben, trien, tracten i/o eliminen a Catalunya”. Així mateix planteja uns dubtes per al representants de l'ARC.
11. El 7 d'octubre de 2020 la Comissió trasllada a l'ARC la concreció del reclamant i li demana que li faci arribar les seves consideracions sobre la possibilitat de lliurar la informació en un termini de 10 dies, o bé fixar una data per fixar la segona sessió de mediació.
12. El 5 de novembre de 2020 l'ARC aporta documentació per donar resposta als dubtes de la persona reclamant i a la concreció de la informació sol·licitada inicialment.
13. El 10 de novembre de 2020 la GAIP trasllada la documentació aportada per l'ARC a la persona reclamant i li demana que confirmi si amb aquesta documentació considera satisfetes les seves pretensions sense la necessitat de fer una segona sessió de mediació o en cas contrari, li demana que assenyali quina informació li manca accedir.
14. El 16 de novembre de 2020 la persona reclamant adreça un escrit a la GAIP en el qual manifesta que està d'acord amb la documentació aportada per l'ARC i formula algunes preguntes en relació amb la documentació facilitada i manifesta que no cal que es dugui a terme una sessió de mediació per discernir aquestes preguntes.
15. El 17 de novembre de 2020 la Comissió trasllada la comunicació de la persona reclamant a l'ARC per tal que si ho considera oportú, li doni resposta als dubtes que planteja.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació, ja que deriva d'una sol·licitud d'informació pública.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits enumerats per aquest precepte "poden" dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: "Els

límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació.

2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Pèrdua sobrevinguda de l'objecte de la Reclamació

Els antecedents posen de manifest que l'Administració reclamada ha facilitat a la GAIP i aquesta Comissió de Garantia a la persona reclamant la informació sol·licitada, en el marc d'aquest procediment. Aquest fet suposa la satisfacció extemporània de la sol·licitud d'informació de la que deriva la Reclamació i comporta la pèrdua d'objecte d'aquesta, ja que s'han esvaït els motius de discrepància jurídica que la justificaven.

En aquestes circumstàncies, és procedent finalitzar la Reclamació, sense necessitat de fer cap declaració sobre l'abast del dret d'accés exercit.

3. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 19 de novembre de 2020, resol per unanimitat finalitzar la Reclamació 364/2020 per la pèrdua sobrevinguda del seu objecte i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.